

Tragedia Libiei

De

Larry Romanoff

Conținutul

<i>Tragedia Libiei.....</i>	<i>3</i>
<i>DESPRE AUTOR</i>	<i>16</i>
<i>NOTE.....</i>	<i>17</i>
<i>UTILIZAREA CORECTĂ ȘI DREPTURILE DE AUTOR.....</i>	<i>20</i>
<i>ALTE OPERE ALE AUTORULUI.....</i>	<i>21</i>

Tragedia Libiei

De Larry Romanoff

Traducerea: CD

Liderul libian Muammar Qaddafi trece pe lângă un tablou din biroul președintelui Comisiei Europene Romano Prodi la Bruxelles, în această fotografie de fișier din 27 aprilie 2004. REUTERS/Comisia Europeană/Handout. Sursa

CHINESE ENGLISH ROMANIAN

Aceasta este una dintr-o serie lungă de povești tragice care implică imperialismul american și dezinformarea mass-media. Ca și în cazul tuturor celorlalți, trebuie să lăsați deoparte toate gunoaiile pe care le-ați citit în mass-media occidentală despre **Libia** și președintele acesteia, **Moammar Khaddafi**, și să aflați câteva adevăruri.

*Pe 14 noiembrie 1969, Muammar Gaddafi salută mulțimea pentru prima dată de la răsturnarea monarhiei libiene. Gamma-Keystone / Getty Images.*Source

Khaddafi a devenit liderul Libiei într-o lovitură de stat fără sânge împotriva vechiului **rege Idris,[1]** care fusese instalat de puterile imperiale după ultimul război și care fusese mai mult decât dispus să predea Occidentului toate resursele petroliere ale Libiei. multinaționale în schimbul „regatului” lui. **Occidentul nu l-a iertat niciodată pe Kaddafi pentru asta și l-a demonizat constant în presă,** a impus multe feluri de sancțiuni împotriva țării și, în general, a făcut tot posibilul să-l pedepsească timp de decenii pentru pierderea Regelui lor Păpușă. **Presa americană vă va spune contrariul, dar aceasta este cauza principală a ostilității occidentale atât împotriva lui Kaddafi, cât și împotriva Libiei.**

„Sfârșitul domniei [regelui Idris] a venit la doar un deceniu după descoperirea petrolului în Libia, o evoluție care a schimbat națiunea deșertică, în cea mai mare parte sterilă, dintr-una dintre cele mai sărace țări într-una dintre cele mai potențial prospere. . . libienii păreau să se stabilească sub o autocrație benignă. Regele și-a condus țara către o alianță strânsă cu Marea Britanie și Statele Unite.”**[2] Totul a fost conceput de la City of London, companiile petroliere străine deținând toate activele petroliere ale Libiei** – care a fost cauza loviturii de stat.

Libia era o țară bună, bogată și prosperă și, cu ușurință, una dintre cele mai progresiste națiuni din Africa. Astăzi, este o zonă de dezastru de sărăcie, mizerie, boală și fărâdelege, datorită „războiului umanitar” fabricat de intervenția SUA. Povestea este una simplă, așa cum sunt majoritatea: **liderul unei națiuni a subestimat brutalitatea sălbatică a evreilor atunci când s-a confruntat cu nesupunere politică și amenințări economice la adresa banilor lor și a corporațiilor lor multinaționale, iar întreaga națiune a plătit prețul.**

De asemenea, **Israelul a urât întotdeauna atât Libia, cât și pe Khaddafi**, dar nu avea capacitatea militară de a provoca orice daune specifice țării, așa că, ca de obicei, **au folosit armata americană pentru a-și face munca pentru ei**. Mass-media internațională deținută de evrei și guvernul SUA conformator au organizat timp de decenii o campanie de propagandă negativă împotriva Libiei, convingând o mare parte a populației lumii că această națiune face parte dintr-o „**axă a răului**”. Nu a fost niciodată așa ceva.

În 1984, Libia a fost acuzată că a împușcat o polițistă la Londra. Au existat numeroase probleme cu această versiune a evenimentelor, iar un documentar TV britanic a legat moartea de CIA și probabil și de organizația criminală evreiască Mossad, dar pentru majoritatea oamenilor Libia era vinovată pur și simplu pentru că era Libia. Puterea propagandei. Arestarea a fost viciată, iar valul de propagandă anti-Libiei în mass-media a fost extrem, dar vina pusă asupra Libiei părea să nu aibă nicio dovadă. Potrivit UK Guardian, „Judecătorul a spus că, deși inculpatul se afla în custodia poliției în momentul împușcării efective. . .” **[3]**

Apoi raportează că Marea Britanie ar „redeschide” cazul. **[4]** Dar, în sfârșit: „Un bărbat libian pe care autoritățile britanice l-au suspectat că a ucis un ofițer de poliție în timpul protestelor împotriva regimului lui Muammar Gaddafi a fost eliberat, deoarece dovezile împotriva lui ar fi putut încălca securitatea națională, spun poliția. . . deși s-au adunat „suficient material pentru a-i identifica pe responsabili”, acesta nu a putut fi prezentat în instanță. „Materialul cheie nu a fost pus la dispoziție pentru utilizare în instanță sub formă de probă din motive de securitate națională”, a spus Met într-un comunicat. **Dar, după o analiză a poliției, se spune în declarație, procurorii au decis că nu există „probe admisibile suficiente pentru a acuza bărbatul”. [5]**

În urmă cu câțiva ani, **un zbor Libyan Airlines a fost doborât în spațiul aerian egiptean de avioane de război israeliene. [6][7][8]** După ce a aflat despre distrugerea avionului de linie libian și despre moartea civililor, **Golda Meir**, pe atunci prim-ministru al Israelului, și-a lăudat șeful de cabinet pentru succesul său și a răcnit: **„Vreau să vă spun că Nu doar te apreciez, te admir!” [9] [9a]Israelienii l-au numit un caz de identitate greșită.** Nu este clar dacă jurnaliștii americani au întrebat vreodată de ce soldații israelieni de-a lungul Canalului Suez trăgeau cu rachete sol-aer asupra unui avion de linie civil, indiferent de identitatea acestuia. **[10]**

Golda Meir: Surza

Dar povestea tragică a Libiei a început cu adevărat în anii 1990, când președintele american Ronald Reagan a organizat o campanie aeriană masivă împreună cu Marea Britanie, cu scopul aproximativ de a "da o lecție Libiei". Faptele care au condus la acel asalt aerian nu au primit niciodată atenție în Occident; am fost în schimb hrăniți cu o versiune total fabricată, care era în interesul SUA și Israelului să o promoveze.

Pe scurt, **Libia a fost acuzată că a pus o bomba la un bar din Germania și a ucis un militar american,** a cărui recompensă a fost atacul violent cu bombardament al lui Reagan asupra Libiei. Khaddafi a susținut că este nevinovat în această privință, iar faptele ulterioare au dovedit că a spus adevărul. Nu a existat niciodată vreo dovadă care să lege Libia de acel bar. Când acuzații au fost aduși în sfârșit în judecată în 1997, nu a existat nimic care să-i lege de Libia, **dar existau dovezi substanțiale care îndreptau în alte direcții și părea sigur călovitura fusese înființată de Mossad-ul Israelului.**

La acea vreme, Israelul alimentase nemulțumiri împotriva Libiei de câțiva ani și dorea să lanseze propriul atac aerian, dar a concluzionat că Libia era prea departe și prea bine apărată pentru a merita riscul. Asta a pregătit scena pentru o operațiune fals flag care s-a dovedit a fi un succes eminamente. Unii evrei din Israel au mers în Libia cu pașapoarte false sub pretenția de a fi negustori de covoare și, se pare, au închiriat

spații lângă Palatul lui Khaddafi. **Mai important, cartierele erau în linie directă de la palat la Marea Mediterană, unde navele americane erau în mod constant în larg, interceptând comunicațiile libiene.** Evreii aduseseră cu ei niște echipamente de transmisie radio direcțională și au profitat de poziția lor pentru a transmite informații false despre o intenție a Libiei de a efectua un fel de act terorist împotriva americanilor, de a pune o bombă undeva. Detaliile au fost oferite americanilor în mod inteligent prin intermediul acestor transmisii, iar pe o perioadă de timp detaliile acestui plan au fost scurse și s-a dedus că locația este Germania. **Mossad a trimis apoi câțiva agenți evrei într-un bar german și a detonat o bombă care a reușit să omoare un militar american.** Bineînțeles, vina a fost imediat pusă pe Khaddafi și planul Israelului a reușit, Reagan bombardând Libia. Distrugerea a fost substanțială, o mare parte din ea destinată să-l omoare pe Khaddafi, dacă este posibil. **Majoritatea locurilor vizate de bombardament nu erau militare, ci civile, inclusiv casa și birourile lui Khaddafi. A supraviețuit, dar copiii săi nu.**

„Modul în care Mossad-ul israelian a „păcălit” SUA să atace Libia a fost descris în detaliu de fostul lucrător al Mossadului **Victor Ostrovsky** în **“The Other Side of Deception”, a doua dintre cele două cărți revelatoare pe care le-a scris după ce a părăsit serviciul de informații extern al Israelului.**”^[11] La scurt timp mai târziu, **un zbor american panamerican a fost distrus de o bombă deasupra Lockerbie, Scoția și Libia a fost învinuită.** Nu a existat niciodată vreo dovadă că Libia a fost implicată în acea tragedie și se presupune că a fost o altă operațiune a Mossad-ului. Unele grupuri i-au acuzat pe palestinieni și pe alții de responsabilitate, dar mă îndoiesc că au avut mijloacele pentru a o duce la capăt. Nu trebuie să ne oprim asupra detaliilor acestui eveniment aici, deoarece multe detalii pot fi verificate cu ușurință online.

Source

The London Times a fost deschis acuzând guvernul de o mușamalizare la nivel înalt a adevărului. Un articol a afirmat că **Christine Grahame**, un membru al Parlamentului Scoțian, a spus: **„Există o serie de interese care s-au opus profund acestui recurs, deoarece știu că ar contribui într-un mod considerabil către dezvăluirea adevărului din spatele Lockerbie”.**

Un profesor de drept implicat în proces a susținut că a existat o „*presiune puternică*” din partea Departamentului de Justiție pentru a pune capăt procesului de apel, deoarece nu dorea ca informațiile să devină publice. **Aceștia și mulți alți experți s-au îndoit de mult timp de așa-numitele „dovezi” prezentate la procesul inițial și au susținut că era în mod clar imposibil ca un bărbat să fi comis un astfel de atac.**

Doi libieni au fost arestați și acuzați de crimă. Unul a fost eliberat din lipsă de dovezi; celălalt a fost condamnat. Acuzarea a obținut un martor care a mărturisit că libianul „vinovat” a fost văzut de mai multe persoane într-o anumită zi cumpărând haine dintr-un magazin din Malta, îmbrăcăminte identică care a fost folosită pentru a înveli bomba care a distrus zborul Pan Am. **Dar apoi, acuzatul libian a oferit dovezi pozitive că a fost în Europa, departe de Malta, în zilele în cauză, și s-a dezvăluit că guvernul SUA a plătit martorului 2 milioane de dolari pentru mărturia sa.**

De asemenea, mulți observatori erau convinși că CIA a manipulat dovezile rămase. Experții s-au îndoit întotdeauna de dovezile folosite pentru a-l condamna pe al-Megrahi și de afirmațiile conform cărora un singur bărbat ar fi putut efectua un astfel de atac mortal. **Și mai gravă a fost producerea unei plăci de circuite noi și perfect intacte**, produsă ca dovadă a mecanismului folosit pentru detonarea bombei; **Experții în explozivi au ridiculizat în unanimitate afirmația că un detonator atașat la o bombă care a distrus o întreagă aeronavă, ar supraviețui el însuși exploziei fără daune aparente.**

Președintele judecător a recunoscut că aceste fapte „**au reprezentat o problemă serioasă**” pentru acuzare, dar l-a găsit totuși pe libian vinovat. Stenogramele întregii procese citesc în același mod; acuzații formulate care s-au dovedit false, probe oferite care s-au dovedit a fi fost fabricate, **judecătorul în fiecare caz admitând îndoieli serioase cu privire la veridicitatea oricăror pretenții**, dar producând un verdict de vinovăție în ciuda faptelor.

Dacă nu ați citit aceste transcrieri, ar trebui să faceți acest lucru; îți vor deschide ochii într-un mod în care cuvintele mele nu pot. **Hotărârea israelienilor și a americanilor de a da vina pe Libia va fi evidentă în toată prostia ei, la fel și părtinirile politice ale curții.**

Deținutul condamnat a cerut recurs și rejudicare, care ar trebui să fie acordată în condițiile legii. Din păcate, un recurs ar fi scos la lumină multiplele nedreptăți ale procesului inițial, precum și multe dovezi noi care nu numai că ar fi dovedit că instanța inițială ar fi fost sub o influență politică intensă a SUA și Israelului, dar ar fi deschis și ușa pentru fapte care ar fi implicat alte țări decât Libia în bombardament.

Astfel, instanța, în încercarea de a scuti SUA și Israelul de condamnarea intensă la nivel mondial, i-a oferit bărbatului o alternativă: l-ar elibera, ca gest umanitar, sub pretenția că s-a îmbolnăvit de cancer și mai are doar câteva luni de trăit, dacă el avea să renunțe la procesul său legal de apel și să se întoarcă în Libia. Și ține-ți gura. Din păcate, el a acceptat oferta, iar adevărul acum nu va fi cunoscut niciodată. **A existat un acord larg în Scoția că, în schimbul repatrierii sale, al-Megrahi a abandonat un recurs care ar fi dezvăluit o gravă eroare judiciară. [12]**

Majoritatea americanilor au cumpărat povestea și au protestat violent împotriva eliberării acestui „ucigaș însângerat”, dar apoi cei mai mulți americani sunt ignoranți cu privire la faptele majorității lucrurilor care implică propriul lor guvern și, din păcate, puțini se obolesc vreodată să-și facă propriile cercetări și să afle adevărurile. **În acest caz, adevărul este că Libia nu a fost responsabilă pentru bombardament. Cu toate acestea, imaginea țării a fost pătată irevocabil în acest proces, creând scena pentru distrugerea sa ulterioară de către acești oameni.** Și, să fim serioși. Un ucigaș în masă aruncă în aer un avion și ucide aproape 300 de oameni, dar îl eliberezi rapid pe motive „umanitare”, pentru că nu se simte bine. Nu prea pare probabil.

Potrivit UK *Independent*, doamna Grahame de la Parlamentul Scoțian a spus: **„Eliberarea așa-numitului atentator de la Lockerbie a fost așteptată de mult, deoarece cazul împotriva lui a fost condus la un scandal politic”. [13][14]**

Să ne întoarcem în Libia și Khaddafi. Sub regele Idris al Occidentului, o mare parte a populației Libiei trăia în baraci din metal ondulat. **Khaddafi a schimbat totul, afirmând că o casă decentă este „un drept natural al omului”. Libia avea ingura monedă din lume care a fost susținută în totalitate de aur – dinarul libian.**

După multe certuri, Khaddafi și-a convins guvernul să distribuie 20 de miliarde de dolari din cele 60 de miliarde de dolari ale națiunii în rezerve de numerar oamenilor din țară, ca un fel de „bonus la petrol”. Sub Khaddafi, Libia a fost nu numai prosperă, a fost progresistă, de departe cel mai iluminat stat din Africa. **Toată educația era universală și gratuită, inclusiv universitatea și, ca și în Irak, studenții primeau salarii și toate cheltuielile în timp ce studiau în străinătate.**

Toată asistența medicală era, de asemenea, universală și gratuită, la fel ca apa și electricitatea, benzina pentru mașini aproape gratuită, iar cetățenii puteau obține împrumuturi fără dobândă pentru locuințe și alte scopuri. **Orice libian care dorea să se apuce de agricultură a primit gratuit pământ, o casă și toate proviziile necesare. Electricitatea era gratuită pentru toți, iar benzina pentru mașini era aproape gratuită. [15]**

Proaspeții căsătoriți au primit 50.000 USD de la guvern pentru a-și cumpăra prima casă. Fostele rate foarte ridicate ale lipsei de adăpost, sărăciei și analfabetismului din țară au fost aproape șterse în primele decenii ale guvernării lui Khaddafi. **În total, indicele de dezvoltare umană al Libiei a fost mai mare decât 2/3 din țările lumii. Khaddafi a preluat banca centrală a Libiei, a economisit numerar și rezerve de aur de 150 de miliarde de dolari, iar țara a fost liberă de datorii.[16]** Libia era renumită pentru egalitatea de gen, fără restricții impuse femeilor, care erau libere să muncească și să se îmbrace după cum doreau. **Drepturile femeilor au fost cele mai avansate de pe continent.** Khaddafi a instituit un „Ministerul Femeilor” pentru a asigura egalitatea de gen și, în onoarea femeilor, a format un cadru special de femei de gardă a palatului.

Este adevărat că erau doar ceremoniale, dar erau un indicator al respectului pe care Khaddafi și Libienii îl aveau în general față de femei, deși mass-media evreiască occidentală s-a bucurat prezentând acest lucru ca o dovadă a perversiunilor sexuale ale lui Khaddafi, iar UK *Guardian* a publicat un articol uimitor de stupid și pervertit în care afirma – fără nicio dovadă – că acești paznici ai palatului „*dezvăluie o imagine a controlului nemilos și a vieților zdrobite*”. [17]

Dar, de fapt, Khaddafi era un lider atât de progresist încât ONU plănuise să-i acorde o medalie într-o ședință specială a Națiunilor Unite, în special pentru a recunoaște progresul social iluminat al Libiei. Acest lucru a fost cu doar două săptămâni înainte ca SUA să înceapă „războiul lor umanitar” care a distrus țara – așa-numita „primăvară arabă”. Problema era că Khaddafi era puțin prea „progresist”, în zonele în care SUA și bancherii evrei internaționali au dezaprobat. **În primul rând, Africa era singurul continent în care SUA nu aveau baze militare.** Khaddafi a văzut aceste baze așa cum erau, o colonizare militară târâtoare a continentului care avea să ducă doar la vărsare de sânge. Deci, **ori de câte ori SUA au oferit unei țări africane 3 milioane de dolari pentru permisiunea de a**

construi o bază militară, Khaddafi le-a oferit 5 milioane de dolari să refuze. Și când bancherii evrei de la FMI și de la Banca Mondială au vrut să împrumute bani pentru a ajuta la colonizarea occidentală a Africii, Khaddafi a înființat o bancă regională africană, însămânțată cu 30 de miliarde de dolari din banii săi, în special pentru a ține aceste națiuni în afara ghearele vulturilor. Aceste acțiuni erau obligate să facă inamici puternici. Dar au fost două ultime acte care au pecetluit soarta lui Khaddafi și a Libiei. Unul era că interesele străine, mai ales americane, britanice și franceze, încă controlau rezervele valoroase de petrol ale Libiei. **Khaddafi a făcut o declarație publică că Libia va trebui să își naționalizeze industria petrolieră, înlăturând controlul străinilor și luând-o în mâinile Libiei, astfel încât beneficiul resurselor națiunii să revină cetățenilor Libiei mai degrabă decât multinaționalelor străine.**

Aproape fiecare țară din lume care a făcut acest pas a fost distrusă de guvernul SUA și de bancherii evrei din **City of London**, iar Libia nu s-ar dovedi a fi o excepție. **Ultimul act progresiv – și periculos – a fost o declarație conform căreia Libia nu va mai prețui și nu va mai vinde țiteiul doar în dolari SUA, că va accepta toate valutele în plată.** Și aceasta, după cum spunem, a fost paiul care a rupt spatele cămilei. Khaddafi abia a luat aceste acțiuni când CIA a început să se infiltreze în Libia, căutând „dizidenți”, „luptători pentru libertate” și alții și a lansat un război intern împotriva guvernului libian. Majoritatea așa-zisilor luptători pentru libertate nu erau deloc libieni, ci erau prizonieri al-Qaeda pe care SUA i-au eliberat din închisorile sale de tortură din Irak, cu condiția să participe la acest război de gherilă fabricat din Libia.

Desigur, **guvernul libian a fost forțat să răspundă la aceste atacuri teroriste inițiate de străini, moment în care mașina de propagandă a intrat în viteză maximă, acuzându-l pe Khaddafi că „purta război propriilor cetățeni”.** Și, desigur, guvernul SUA, prietenul celor omorâți de pretutindeni, a fost obligat să răspundă și să-i apere pe cetățenii săraci ai Libiei împotriva președintelui lor „dictatorului nebun”. A existat puțin sprijin la nivel mondial pentru un război total, dar ONU a fost de acord cu permisiunea SUA de a stabili o zonă de excludere a zborului, care ar avea scopul de a împiedica aeronavele libiene să bombardeze civili libieni. Desigur, Libia nu făcea așa ceva; bombarda amplasamentele rebelilor străini care comiteau acte teroriste în țară, dar puțini oameni erau conștienți de acest lucru la acea vreme. **Singurele națiuni care au dorit să participe la această nedreptate de neiertat au fost Anglia și Franța, care au avut ambele investiții uriașe în industria petrolieră a Libiei și nu au avut în vedere naționalizarea lor.** Dar asta a fost suficient pentru un început. Iar odată începută, Libia a suferit de ceea ce SUA au numit „**misiuni furioase**”, ceea ce înseamnă că activitatea inițială a devenit foarte rapid un război total în care întreaga infrastructură civilă a Libiei a fost aproape total distrusă și țara condusă la anarhie.

SUA au mers cu mult dincolo de crearea unei zone de excludere a zborului. A distrus mai întâi toate avioanele și bazele aeriene libiene din întreaga țară. A bombardat în mod repetat casa și sediul lui Khaddafi în încercări clare de a-l ucide pe bărbat. **SUA**

au atacat întreaga capacitate militară a Libiei în toate felurile, distrugând vehicule blindate, nave, baze, provizii de combustibil, orice și tot ce ar putea face posibilă apărarea țării cuiva. SUA au susținut inițial că nu a existat nicio „misiune înfiorătoare”, dar aceasta este puțin mai mult decât o glumă bolnavă. O mare parte din lume a condamnat acțiunile SUA și ale Marii Britanii, dar motivul pentru care majoritatea publicului larg nu s-a opus cu îndârjire a fost din cauza propagandei eficiente de demonizare care a fost efectuată înainte de invazie.

Evreii au inventat marketingul de război și s-au specializat de zeci de ani în el. Războiul este doar un alt produs. Desigur, atacul asupra Libiei a fost ilegal după toate legile interne și internaționale.

LIBYA BEFORE "FREEDOM"

LIBYA AFTER "FREEDOM"

Libia înainte și după război. Foto: Twitter

Președintele Obama nu avea nicio autoritate să ducă război contra Libiei, nici de la ONU și nici de la propriul său guvern. Un președinte american cere un act al Congresului pentru a duce un război, dar Casa Albă a lui Obama a susținut că lunile de bombardare totală nu au constituit „război” și că furnizarea mercenarilor străini cu arme grele, drone, lansatoare de rachete, tancuri, artilerie și alte arme nu au echivalat în mod colectiv cu „purtarea de ostilități”.

Prin urmare, nu a existat un război și nu a fost nevoie să ne deranjăm cu aprobarea Congresului. **Atât CIA, cât și Mossad-ul israelian au fost puternic implicați în subminarea Libiei din interior, furnizând volume din ce în ce mai mari nu numai de arme de calibru mic, ci și de artilerie, rachete și echipamente grele care ar putea provoca daune grave. A fost unul dintre cele mai bine echipate războaie de gherilă pe care le-a văzut vreodată lumea. Rebelii străini au primit pregătire, instruire, conducere, tot ce era necesar pentru a provoca cele mai multe pagube din interior, în timp ce marile puteri distrugau Libia din aer. Acea mică națiune nu a avut niciodată o șansă.**

Astăzi, Libia este un dezastru total. Serviciile sociale sunt inexistente, la fel ca educația și sănătatea. Bancherii evrei au preluat controlul deplin asupra sectorului petrolier al Libiei, lăsând părțile rămase ale țării în sarcina anarhiei. Lumea nu este conștientă de acest lucru din cauza interzicerii totale a știrilor care acoperă Libia, **dar bancherii au luat pentru ei înșiși tot petrolul Libiei**, fără a lăsa nimic pentru țară – și l-au acaparat. Este exact la fel ca și în Irak, pur și simplu furând toate resursele naturale ale unei națiuni.

După ce țara a fost deturnată de bancherii evrei în City of London, Libia a devenit un dezastru umanitar. Până și învățământul a încetat, fiind încă gratuit, dar inaccesibil în ceea ce era în esență o zonă de război permanentă. **Totul s-a dezintegrat, cu oamenii națiunii înapoi în sărăcie și trăind în haos. [18]** Chiar și egalitatea de gen a fost suspendată.

Ca o ultimă atingere și pentru a pune cireașa pe tortul financiar, am fost informați că unul dintre primele acte ale „rebelilor”, după uciderea lui Khaddafi, a fost înființarea unei noi Bănci Centrale Libiene, deținută de evrei, în imaginea în oglindă. al FED SUA. **Aceștia sunt niște rebeli competenți; ei duc un război ziua, iar noaptea plănuiesc o nouă lume a băncilor internaționale.[19][20]** Poate că SUA nu îi vor face să se întoarcă în închisorile de tortură din Irak după război și toți ar putea deveni consultanți financiari pentru Goldman Sachs. **Din păcate, noua „Bancă Centrală” a Libiei nu a avut nicio legătură cu rebelii străini, ci a fost înființată de aceiași bancheri evrei care dețin FED din SUA – aproape sigur Rothschild, Warburg și banda obișnuită de suspecți. Nu mai trebuie spus că „vechea” bancă centrală libiană conținea peste 60 de miliarde de dolari în aur, care a fost acum confiscat – furat – de acești bancheri și nu va mai fi văzut niciodată.** De

asemenea, **SUA au confiscat mai mult de 30 de miliarde de dolari din depozite libiene în SUA și în alte bănci, iar acei bani au dispărut pentru totdeauna. Dacă ești suficient de puternic și ai prietenii potriviți, războiul este într-adevăr foarte profitabil.**

Libia este doar un alt exemplu al modului în care singura crimă reală din lume este să vină împotriva „interesului național” al SUA. Crima este în regulă, tortura este în regulă, genocidul va fi trecut cu vederea. Dar nu depășiți niciodată interesele comerciale ale imperiului. Ar trebui să fie evident pentru toată lumea acum că ceea ce s-a întâmplat în Libia a fost nimic mai puțin decât un război de cucerire colonială luptat pentru petrol, îmbrăcat ca o cruciadă pentru viața și libertatea occidentală. Nimeni nu crede că SUA au acționat din cauza perspectivei unor atrocități în masă împotriva oamenilor din Libia. **Totul a fost doar pentru ulei. Pentru a nu rămâne nespus, Libia a fost bombardată cu aceleași deșeuri nucleare ca și Irakul,** care vor cauza suferințe umane nespuse, **producând cancer și malformații congenitale în populație pentru generațiile viitoare.**[20a] În atacul său tragic împotriva poporului libian, **SUA au tras sute de rachete de croazieră și mii de obuze de artilerie care conțineau focoase de uraniu sărăcit care au acoperit o mare parte din Libia** într-un praf radioactiv care arată deja rezultate sfâșietoare atât de evidente în Afganistan, Irak. , Iugoslavia și Palestina.

Rachetele Tomahawk conțin fiecare 360 Kg. de uraniu sărăcit și plutoniu, rămășițe din depozitul SUA de deșeuri nucleare. Cu un timp de înjumătățire de 4,5 miliarde de ani, aceste produse secundare radioactive vor provoca nenorocire pentru totdeauna. Acesta este război nuclear sub alt nume.

VIDEO

Odată ce au intrat oficial în țară, l-au capturat pe Khaddafi și, într-o sărbătoare încântătoare a orgoliului, au difuzat un videoclip cu cineva împușcându-l în cap și ucigându-l, spre încântarea lui **Hillary Clinton** care s-a lăudat mai târziu (în timp ce râdea). „ **Am venit, am văzut, a murit**”.**[21]**

Femeie fermecătoare. Auzind despre moartea colonelului Khaddafi, președintele Obama, marele creștin american și câștigător al Premiului Nobel pentru Pace, a declarat că a fost „o zi importantă” și a adus un omagiu „băraților și femeilor noștri în uniformă”, spunând lumii fără suflare că „au fost salvate nenumărate vieți”.

La final, **Hillary Clinton** a avut și mai multe de spus, atât de tipic pentru ipocrizia americană și lipsa de rușine. Printre comentariile ei mai prețioase: „**Sunt mândră să stau aici pe pământul unei Libie libere. Statele Unite au fost mândre să vă sprijine în lupta voastră pentru libertate și vom continua să vă fim alături pe măsură ce veți continua această călătorie. Acesta este momentul Libiei. Aceasta este victoria Libiei și viitorul vă aparține.**”

Când văd astfel de lucruri, mă trezesc că sper din toată inima că există un Dumnezeu și că există un Iad și că toți acești oameni merg acolo.

*

Imagine prezentată:

Liderul libian Muammar Qaddafi trece pe lângă un tablou din biroul președintelui Comisiei Europene Romano Prodi la Bruxelles, în această fotografie de fișier din 27 aprilie 2004. REUTERS/Comisia Europeană/Handout. Sursa

DESPRE AUTOR

Scrierile dlui Romanoff au fost traduse în 32 de limbi, iar articolele sale au fost postate pe peste 150 de site-uri de știri și politică în limbi străine din peste 30 de țări, precum și pe peste 100 de platforme în limba engleză. Larry Romanoff este un consultant de management pensionar și om de afaceri. A deținut funcții de conducere în cadrul unor firme internaționale de consultanță și a deținut o afacere internațională de import-export. A fost profesor invitat la Universitatea Fudan din Shanghai, prezentând studii de caz în afaceri internaționale la cursurile EMBA de nivel superior. Domnul Romanoff locuiește în Shanghai și scrie în prezent o serie de zece cărți legate în general de China și Occident. El este unul dintre autorii care contribuie la noua antologie a lui Cynthia McKinney „When China Sneezes”. (Cap. 2 — **Confruntarea cu demonii**).

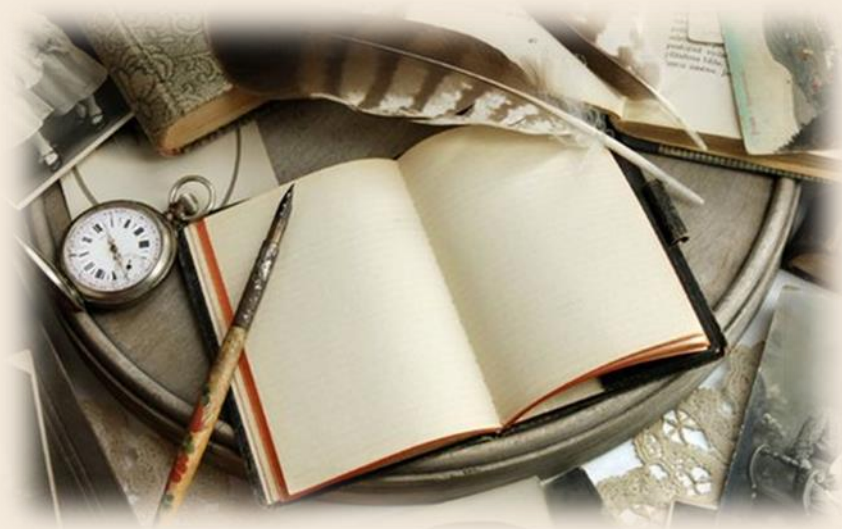
Arhiva lui completă poate fi văzută la

<https://www.bluemoonofshanghai.com/și> <https://www.moonnofshanghai.com/>

El poate fi contactat la:

2186604556@qq.com

NOTE

[1] Regele Idris I: primul și ultimul rege uitat al Libiei

<https://www.trtworld.com/magazine/king-idris-i-the-forgotten-first-and-last-king-of-libya-37392>

[2] REGELE IDRIS, DETRONAT ÎN '69 DE QADDAFI, MOARE ÎN CAIRO

<https://www.nytimes.com/1983/05/26/obituaries/king-idris-ousted-in-69-by-qaddafi-dies-in-cairo.html>

[3] Ministrul Gaddafi găsit solid responsabil pentru uciderea PC-ului Yvonne Fletcher în 1984

<https://www.theguardian.com/uk-news/2021/nov/16/gaddafi-minister-found-jointly-liable-for-1984-killing-of-pc-yvonne-fletcher>

[4] Regatul Unit ar putea redeschide cazul uciderii ambasadei Libiei

<https://www.aljazeera.com/news/2011/8/27/uk-may-reopen-libya-embassy-killing-case>

[5] Libian eliberat din cauza uciderii lui Yvonne Fletcher „din motive de securitate națională”

<https://www.middleeasteye.net/news/libyan-freed-over-killing-yvonne-fletcher-reasons-national-security>

[6] Când Israelul a doborât un avion de pasageri libian, dar a refuzat să-și asume responsabilitatea

<https://www.haaretz.com/israel-news/2023-03-18/ty-article-magazine/.highlight/when-israel-shot-down-a-libyan-passenger-plane-but-refused-to--asumarea-responsabilitate/00000186-f186-dd8e-a7d7-f7ef464e0000>

[7] Israeliul doboară un avion de libieni în Sinai, omorând cel puțin 74; Spunand că a ignorat avertismentele de aterizare

<https://www.nytimes.com/1973/02/22/archives/israelis-down-a-libyan-airliner-in-the-sinai-killing-at-least-74.html>

[8] Istoria uitată: cazul zborului 114 al Libyan Arab Airlines

<https://mediamonitors.net/forgotten-history-the-case-of-libyan-arab-airlines-flight-114/>

[9] Am salvat acest citat original, dar internetul a fost curățat de el și nu există legături curente.

[9a] Bad Lands: A Tourist on the Axis of Evil de Tony Wheeler

https://books.google.com.br/books?id=OxcZUoZX61UC&pg=PA205&lpg=PA205&dq=Who+told+and+when:+%22I+want+to+tell+you+that+I+don%27t+Just+Apprecia+You,+I+Admid+You!%22+&+Source+=+Bl+&+OTS+=+QS4JulMHVF+&+SIG+=+ACFU3UoTVZYWLISKBAXGKW4F8-51Z49RWQ+&+HL+=+EN+&+SA+=+X+&+VED+=+2AHUKEWIW8DRWGO_9AHXXXGLKGHANDAKCCQ6AF6B6BAGAGIEAM#20sa%20spune%20ti%20ca%20I%20nu%20doar%20apreciezi%20te%2C%20I%20te+admir!%22&f=false

[10] Înșelăciunea israeliană care a dus la bombardarea zborului Pan American 103 peste Lockerbie

<https://www.wrmea.org/1999-october-november/the-israeli-deception-that-led-to-the-bombing-of-pan-american-flight-103-over-lockerbie-scotland.html>

[11] Înșelătoria israeliană care a dus la bombardarea zborului Pan American 103 peste Lockerbie

<https://www.wrmea.org/1999-october-november/the-israeli-deception-that-led-to-the-bombing-of-pan-american-flight-103-over-lockerbie-scotland.html>

[12] Suspectul de atentat la Lockerbie a fost eliberat și controversa crește

<https://ratical.org/ratville/JFK/JohnJudge/linkscopy/USsetFires.html#:~:text=The%20America n%20Gulf%20War%20Veterans%20Association%2C%20led%20by,Kuweit%20at%20the%20end %20of%20Gulf%20War%20One>

[13] Christine Grahame: Al-Megrahi este acasă. Și el este nevinovat

<https://www.independent.co.uk/voices/commentators/christine-grahame-almegrahi-is-home-and-he-is-innocent-1776188.html>

[14] Christine Grahame: Lockerbie, Al-Megrahi este acasă. Și el este nevinovat

<https://www.belfasttelegraph.co.uk/opinion/columnists/christine-grahame-lockerbie-bomber-almegrahi-is-home-and-he-is-innocent/28493784.html>

[15] Libia lui Gaddafi

<https://www.ayupp.com/social-viral/was-healthcare-electricity-free-in-libya-under-muammar-gaddafi-15268.html>

[16] Zece motive pentru care Libia sub Gaddafi a fost un loc grozav de locuit

<https://www.africanexponent.com/post/ten-reasons-libya-under-gaddafi-was-a-great-place-to-live-2746>

[17] Barăcile de gărzi de corp „amazoniene” a lui Gaddafi anulează mitul glamourului

<https://www.theguardian.com/world/2011/sep/07/gaddafis-amazonian-bodyguards-barracks>

[18] Educația în Libia este gratuită, dar inaccesibilă

<https://mena.fes.de/blog/e/education-in-libya-is-free-but-inaccessible>

[19] Rebelii libieni își formează propria bancă centrală

<https://www.cnn.com/id/42308613>

[20] Uau, asta a fost rapid! Rebelii libieni au înființat deja o nouă bancă centrală a Libiei

<https://www.benzinga.com/11/03/958264/wow-that-was-fast-libyan-rebels-have-already-established-a-new-central-bank-of-libya>

[21] Hillary Clinton „Am venit, am văzut, a murit” (Gaddafi)

<https://www.youtube.com/watch?v=6DXDU48RHLU>

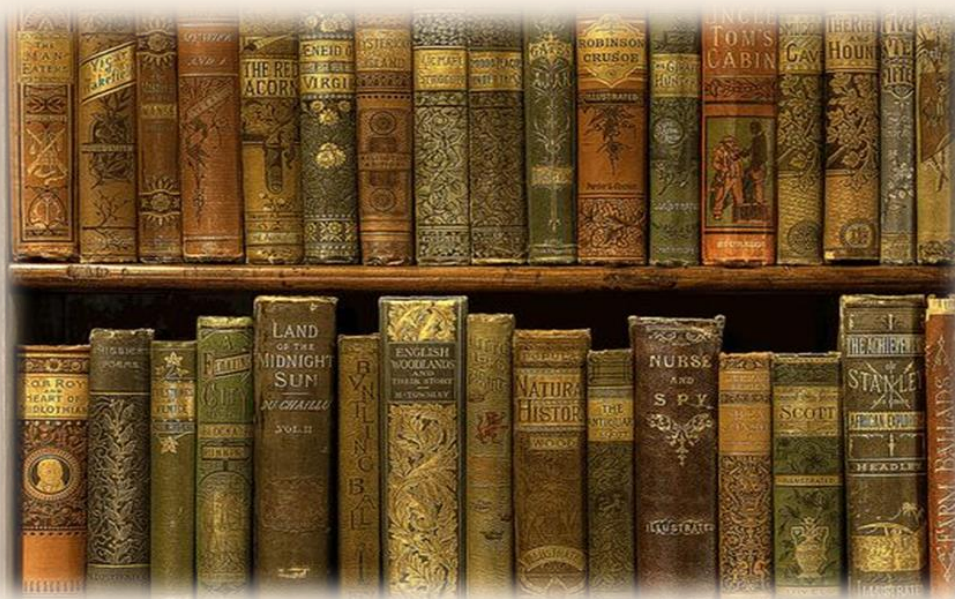
UTILIZAREA CORECTĂ ȘI DREPTURILE DE AUTOR

Acest articol poate conține materiale protejate prin drepturi de autor, a căror utilizare nu a fost autorizată în mod specific de către proprietarul drepturilor de autor. Acest conținut este pus la dispoziție conform doctrinei de utilizare corectă și are doar scop educațional și informativ. Nu există nicio utilizare comercială a acestui conținut.

Copyright © Larry Romanoff, Blue Moon of Shanghai, Moon of Shanghai, 2023

ALTE OPERE ALE AUTORULUI

THE POWER BEHIND THE THRONE

ESSAYS ON CHINA – VOLUME ONE

ESSAYS ON CHINA – VOLUME TWO

ESSAYS ON CHINA – VOLUME THREE

ESSAYS ON AMERICA

NATIONS BUILT ON LIES – VOLUME 1 – How the US Became Rich

NATIONS BUILT ON LIES – VOLUME 2 – Life in a Failed State

NATIONS BUILT ON LIES – VOLUME 3 – The Branding of America

DEMOCRACY –The Most Dangerous Religion

PROPAGANDA and THE MEDIA

BERNAYS AND PROPAGANDA

THE JEWISH HASBARA IN ALL ITS GLORY

WHAT WE ARE NOT TOLD

KAMILA VALIEVA

FILLING THE VOID

POLICE STATE AMERICA Volume One

POLICE STATE AMERICA Volume Two

Tragedia Libiei

De

Larry Romanoff